

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ... (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

« Οὐκ ἀρνησόμεθά σε ... » « Φίλη Ὁρθοδοξία ... »

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1999 ΕΤΟΣ 49ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 901 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 1999 ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ Κ.Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

« Ἐτέχθη ὑμῖν Σωτήρ
ὃς ἐστὶν Χριστὸς Κύριος »
(Λουκ. 8' 11).

Τό χαρμόσυνο ἄγγελμα ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου εἰς τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας τῆς Βηθλεέμ κατὰ τὴν νύκτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου εἶναι τό μοναδικόν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος γεγονός, τό ὁποῖον ἐπέδρασε καί ἐπιδρᾷ εἰς τὴν ζωὴν ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὁ Χριστὸς ἐνηνθρώπησε ὡς Σωτήρ τοῦ ἀνθρώπου.

Πᾶς δέ ἄνθρωπος, ἀναλόγως τῆς ἐναντι τοῦ Κυρίου στάσεώς του ἐπιτυγχάνει, ἢ μὴ, τὴν σωτηρίαν του.

Διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὑπῆρξαν δυσεξαριθμητοὶ γενεαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ Ἀδάμ καί Εὐας μέχρι σήμερον, αἱ ὁποῖαι ἐπόθησαν καί ἐπέτυχον τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἡ ὁποία συνίσταται ἀπὸ

τὴν ἔνωσιν τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸν Θεόν καί ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τοῦ Κυρίου, πράγμα τό ὁποῖον καθίστα ἀναγκαίαν τὴν ἐνανθρώπησιν Αὐτοῦ. Τοῦτο δέ ἀπετέλει τό « χρόνις αἰωνίοις σεσιγημένον μυστήριον » (Ρωμ. 16' 24).

Ὑπῆρξαν ὁμως, καί δυστυχῶς ὑπάρχουν, προπαντός σήμερον, ἄνθρωποι, καί δὴ λεγόμενοι χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦν καί θεοποιοῦν ἄλλους σωτήρας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀποδίδουν λατρείαν, τὸν δέ ἀληθῆ Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων ἀποστρέφονται, ὑβρίζουν καί διώκουν!

Αὕτη εἶναι ἡ τραγικὴ ἀντινομία τῆς ἐποχῆς μας καί μέ αὐτό τό στίγμα ἐγκαταλείπομεν τὴν δευτέραν χιλιετίαν διὰ νὰ εἰσέλθωμεν κατ' αὐτάς εἰς τὴν τρίτην τοιαύτην, τὴν ὁποίαν οἱ μακρὰν τοῦ Χριστοῦ καί ἐχθροὶ Αὐτοῦ ὁραματίζονται ὡς « Νέαν Ἐποχὴν » ἄνευ Χριστοῦ!

Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτάς, δύναται ὁ κάθε ἄνθρωπος νὰ ἀντιληφθῇ πόσον ζοφερόν προδιαγράφεται τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος ἄνευ τῆς κυριαρχίας τοῦ ἐνανθρωπήσαντος, σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος εὐεργέτου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὰ εἶδωλα, τῆς ὕλης καὶ τῆς ἀπάτης ποῦ σήμερον οἱ ἄνθρωποι λατρεύουν ὡς θεοὺς, ὅχι μόνον δέν προσφέρουν ἀγαθόν τί, ἀλλὰ ἀπεναντίας ὁδηγοῦν εἰς ἀδιεξόδους καταστάσεις, ὡς εἶναι οἱ πόλεμοι, αἱ συμφοραὶ, καὶ καταστροφαί, αἱ τυραννίαι, αἱ θλίψεις, ὁ πόνος καὶ ἡ ἀπόγνωσις.

Τί δύναται νὰ προσφέρῃ ἡ πρόσκαιρος τρυφή εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου;

Ἀσφαλῶς οὐδέν!

Λατρεύουν τὴν κτίσιν, παρὰ τὸν Κτίσαντα οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦντες τὴν χαρὰν καὶ τὴν σωτηρίαν εἰς τὰ ὑλικά ἀγαθά. Εἶναι φοβερόν νὰ ἀρνήται κανεὶς τὸν Θεόν καὶ νὰ τιμᾷ τὸν Διάβολον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀνθρωποκτόνος, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς *«ὕμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ»* (Ἰω. 8, 44).

Οὕτω, ὁ Χριστὸς σήμερον, ἰδιαιτέρως εἰς τὸν δυτικόν κόσμον, τὸν κατ' ἐπίφασιν χριστιανικόν ἐν τῇ πραγματικότητι δέ ἀντίθεον καὶ ἀντιχριστιανικόν, δέν τιμᾶται ὡς Θεός ἀλλὰ γίνεται δεκτός μόνον μέ τὴν ἀνθρωπίνην του ιδιότητα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς δέν εὕρισκε *«τόπον ἐν τῷ καταλύματι»* (Λουκ. 2,7) οὔτε εἰς τὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ.

Ὁ δὲ ἀρνούμενος τὴν φιλοξενίαν τοῦ Κυρίου ἀνεπιγνώστως ἐορτάζει τὸ ἱστορικόν αὐτό γεγονός τῆς Γεννήσεώς Του, μέ ἐξωτερικούς στολισμούς καὶ φαινομενικὴν λαμπρότητα! Ἰδού ἡ τραγωδία τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην καὶ διώκει τὸν δοτήρα τῆς εἰρήνης. Ποθεῖ τὴν χαρὰν κι ἀποστρέφεται τὴν Πηγὴν τῆς Χαρᾶς. Θέλει τὴν σωτηρίαν καὶ ἀρνεῖται τὸν Σωτήρα!

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν ἦλθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, γενόμενος ἄνθρωπος, ὅμως *«ὁ κόσμος οὐκ ἔγνω αὐτόν»* (Ἰω. 1, 10) διότι *«ἦν τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά»* καὶ ἦτο ὑποτεταγμένος εἰς τὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου, τὸν διάβολον, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος προεῖπε ὅτι θὰ *«ἐκβάλῃ»*

(Ἰωάν. 16' 31) καὶ ὁ ὁποῖος μέχρι τῆς δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας, ὡς ἔχων μερίδιον εἰς τὸν κόσμον, θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι ὁ κοσμοκράτωρ τούτου. Διό λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος *«οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις»* (Ἐφ. 6,12).

Ἡμεῖς ἀγαπητοί, οἱ ἐμμένοντες ἀδιαπτῶς στερεοὶ ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς Πίστεως τῆς παραδοθείσης ἡμῖν ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, καίτοι μικρόν *«λεῖμμα»* (Ρωμ. 11,5) ἀποτελοῦμεν τὸ μερίδιον τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐστὶ ἡ Ἐκκλησία, τὸ σῶμα Αὐτοῦ.

Ἐχοντες ὅθεν τὸν θησαυρόν τοῦτον ἐν ἑαυτοῖς, ἅς τὸν κρατήσωμεν ἀλώθητον, ἀκέραιον καὶ ἀσινὴ, διὰ νὰ τὸν παραδώσωμεν ὡς πολῦτιμον κληρονομίαν εἰς τὰς ἐπομένας γενεάς, διότι πολλοὶ ἐπιβουλεύονται αὐτόν καὶ ζητοῦν νὰ τὸν ἀρπάσουν καὶ σφετερισθοῦν, διὰ νὰ τὸν ἀφανίσουν ἀπὸ τῆς γῆς, ὥστε νὰ ἐκλείψει ἡ σωτηρία ἐκ τοῦ κόσμου. Ἡ θεία Πρόνοια ἐξέλεξε ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, κληρον καὶ περιούσιον λαόν τοῦ Θεοῦ, φύλακας τῆς Ἐκκλησίας, ποιμενομένης διὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἐορτάσωμεν ὅθεν θεαρέστως ἀγαπητοί, τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τέκνα, οἱ ἐναπομείναντες ὀλίγοι γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ἐν μέσῳ τόσων ἀδιαφόρων περὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν καὶ κατ' ἐπίφασιν λεγομένων ὀρθοδόξων ὡς καὶ ἄλλων αἰρετικῶν καὶ ἀρνητῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἐορτάσωμεν ἐν χαρᾷ πνευματικῇ, διότι ὁ τεχθεὶς πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν Χριστὸς, μόνος Αὐτός δίδει τὴν σωτηρίαν εἰς πάντα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἐπιποθεῖ καὶ ἐπιδιώκει αὐτήν. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν σωτηρίαν ἅς ἐπιποθῶμεν καὶ ἐπιδιώξωμεν καὶ δι' αὐτήν κυρίως ἅς ἐορτάσωμεν καὶ πανηγυρίσωμεν καὶ πάλιν ἐφέτος τὴν φανέρωσιν τοῦ *«ἀπ' αἰώνων σεσιγημένου μαρτυρίου τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ»* ἐν πνευματικῇ χαρᾷ καὶ προσωπικῇ εὐτυχίᾳ, μετὰ τῶν οἰκείων ἡμῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὁποίας εὐχόμεθα τὴν νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν θρίαμβον τῆς Ἐκκλησίας, τὴν προστασίαν ἀπὸ Θεοῦ τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, ὡς καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν καταπεμπόμενον.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὸν «Τύπον τῆς Κυριακῆς»

Ἀνυποχώρητοι εἰς θέματα πίστεως,

τονίζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Εἰς συνέντευξίν του εἰς τὸν δημοσιογράφον τῆς ἐφημερίδος «Τύπος τῆς Κυριακῆς» κ. Γ. Παπαθανασόπουλον, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ἀπῆντησεν εἰς μίαν σειράν ἐρωτημάτων, σχετικῶν μέ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» δημοσιεύει τὸ πλήρες κείμενον τῆς βαρυσημάντου αὐτῆς συνεντεύξεως τοῦ Μακαριωτάτου, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ προκαλέσῃ πολλὰς συζητήσεις, διότι θίγονται πολλὰ καὶ κρίσιμα θέματα. Ὁ «Τύπος τῆς Κυριακῆς» διὰ λογαριασμόν τοῦ ὁποίου ὁ κ. Γ. Παπαθανασόπουλος πῆρε τὴν συνέντευξιν ἀπὸ τὸν Μακαριώτατον, «ἐλλείψει χώρου», ἐδημοσίευσεν μικρὰ ἀποσπάσματα αὐτῆς, ἀναμειγμένα μετὰ τῶν ἰδικῶν του σχολίων.

Τὸ πλήρες κείμενον τῆς συνεντεύξεως:

ΕΡΩΤ.: Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πῆρε μιά ἀπόφαση νὰ γίνῃ μιά Συνοδική Ἐπιτροπὴ προκειμένου νὰ συζητήσῃ μαζί σας γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων. Ποιὰ εἶναι ἡ δική σας ἄποψη στὴν ἐνέργεια αὐτή;

ΑΠΑΝΤ.: Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος παίρνει μιά τέτοια ἀξιέπαινη πρωτοβουλία. Καί στὸν ἐνθρονιστήριον λόγο του ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ διάλογο μέ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ τώρα συγκρότησε Ἐπιτροπὴ ἀπὸ δύο ἐπισκόπους του κι ἓνα θεολόγο, χωρὶς κάποια περαιτέρω κίνηση, ἐκτός ἀπὸ μιά δήλωσή του τὸν περασμένο χρόνο ὅτι μέ τὸν Διάλογο πού πρότεινε ἐννοεῖ νὰ ζητήσουν οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπ' αὐτόν τὴν ἀναγνώρισή τους ὅποτε προτίθενται νὰ μᾶς ἀναχειροτονώσῃ!

Ἄν πράγματι ἔτσι ἐννοεῖ ὁ κ. Χριστόδουλος τὸν προτεινόμενο Διάλογο δέν ὑφίσταται θέμα περαιτέρω συζητήσεως, γιατί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία πού ἐξακολουθεῖ νὰ κρατεῖ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιο, ὅπως μέχρι τὸ 1924 ἔχει τὴν αὐτογνωσίαν ὅτι ἀποτελεῖ τὴν Μία ἀγία Καθολικὴ καὶ

Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία πού ἱδρύσῃ ὁ Χριστός κι ὅτι ἔχει κανονικὴ ἱεροσύνη, ἡ ὁποία δέν χρήζει καμιάς ἀναγνώρισης ἢ ἐπικύρωσης.

Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ μιά ἐνέργεια τοῦ κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος προσέλαβε δύο καθηγημένους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας πρῶν ἐπισκόπων, τὸν Παῖσιο Λουλουργᾶ καὶ τὸν Βικέντιο Μαλαματένιο, τοὺς ὁποίους ξαναχειροτόνησε (ἴσως καὶ ξαναβάπτισε!) καὶ τοὺς ἐμφανίζει ὡς Παλαιοημερολογίτες γιὰ διάβρωση στό χώρο μας, εἶναι γιὰ μᾶς μιά πρόκληση, ὅπως ἦταν πάντα στήν Ὁρθοδοξία ἡ παρουσία τῶν Οὐνιτῶν πού ἐμφανίζονται ὡς Ὁρθόδοξοι κι ἐργάζονται γιὰ τὸν παπισμό. Εἶναι δέ χαρακτηριστικό ὅτι ὁ ἀνωτέρω Παῖσιος, τὸν περασμένο χρόνο λειτούργησε στήν ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων μέ τὸ νέο, σέ νεοημερολογίτικον ναὸ τῆς Νέας Ὑόρκης, κάλεσε δέ τὸ ἐκκλησίασμα νὰ παρευρεθεῖ τὴν ἐπόμενη μέρα στό ναὸ του, ἐλλείψει δικῶν του ὁπαδῶν, γιὰ νὰ ἐορτάσουν τὰ Χριστούγεννα μέ τὸ παλαιό!

Ὁ κ. Χριστόδουλος εἶναι ἔξυπνος ἄνθρωπος καὶ γνωρίζει καλὰ τίς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας μας, γιατί ἡ διδακτορικὴ του διατριβὴ ἀναφέρετο σ' αὐτήν. Ἐπομένως, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας ἔχει ὅλες τίς προϋποθέσεις γιὰ νὰ συμβάλῃ ἀπὸ τὴν σκοπιὰ του γιὰ τὴν ἄρση τοῦ Ἡμερολογιακοῦ σχίσματος, πού προκλήθηκε στήν Ἐκκλησίαν μας μέ τὴν ἄθεσμο ἀλλαγὴ τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου τὸ 1924 ἀπὸ τὸν προκάτοχό του Χρυσόστομο Παπαδόπουλο καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοια αὐτὴ κάθε τέτοια πρωτοβουλία του γιὰ οὐσιαστικὸ καὶ εἰλικρινὴ διάλογο μετὰ μᾶς, πρὸς διακρίβωση τῶν σημείων πού μᾶς διαιροῦν καὶ τοῦ τρόπου πού μποροῦν αὐτὰ νὰ ἀρθοῦν, χωρὶς δογματικούς μινιμαλισμούς, μᾶς εὐχαριστεῖ καὶ τὴν χαιρετίζουμε.

ΕΡΩΤ.: Βάζετε κάποιες προϋποθέσεις στό Διάλογο αὐτό;

ΑΠΑΝΤ.: Ἀσφαλῶς, ὄχι! Οἱ μόνες προϋποθέσεις εἶναι αὐτές πού εἶναι κοινὰ ἀποδεκτές γιὰ τὴν

«Τάς τοῦ Ὑψίστου βουλὰς οἱ διαγινώντες...»

τοῦ Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. ΦΩΤΙΟΥ

Λέγει μία ἱστορία, ὅτι κάποτε ἐνεφανίσθησαν οἱ Δερβίσηδες ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου, λέγοντες ὅτι ἐκεῖνοι ἐγνώριζον πότε ὁ Ἀλλάχ των ἔτρωγε, ἔπινε, ἐκοιμάτο, εἰργάζετο κλπ. ἐνῶ οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἐγνώριζον τί ἔκαμνε ὁ Θεός των. Ὁργισθεῖς, τότε, ὁ Σουλτάνος, ἀπειλήσεν τὸν Πατριάρχην μέ σφαγὴν τῶν χριστιανῶν ἐάν δὲν ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ καὶ ἐκεῖνος λεπτομερῶς τὰς κινήσεις τοῦ Θεοῦ.

Τότε ἀνέθεσεν ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν π. Ἱερεμίαν-Κακαβέλα τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ὁ δὲ Κακαβέλας ἐκάλεσε τοὺς Δερβίσηδες εἰς γεῦμα ἔμπροσθεν τοῦ Σουλτάνου. Διένειμεν εἰς αὐτοὺς ἄρτον καὶ ἔρριπεν ὁ καθεὶς τὰ τεμάχια τοῦ ἄρτου εἰς ἓν κοινόν δοχεῖον γάλακτος διὰ νὰ φάγουν ἐνῶ ὁ Κακαβέλας ἀνάδυσεν τὰ τεμάχια τοῦ ἄρτου ἐντός τοῦ γάλακτος. Ὅταν οἱ Δερβίσηδες ἠπλώναν τὰς χεῖρας διὰ νὰ φάγουν ὁ Κακαβέλας ἠμπόδιζεν αὐτοὺς κτυπῶν αὐτοὺς διὰ τῆς «κουτάλας» λέγων:

«Μόνον τίς δικές σας μπουκιές νὰ παίρνετε καὶ ὄχι τῶν ἄλλων.

- Καὶ ποῦ ξέρουμε μπρέ Κακαβέλα ποιά εἶναι ἡ δική μου καὶ ποιά εἶναι ἡ δική σου μπουκιά ἐδῶ μέσα, ἔτσι ποῦ ἀνακατεύτηκαν καὶ ἔγιναν ἓνα χαρμάνι;» εἶπον οἱ Δερβίσηδες.

Τότε ὁ Κακαβέλας ἐστράφη πρὸς τὸν παρακολουθοῦντα Σουλτάνον καὶ εἶπεν:

«Πολυχρονεμένε μου Πατισάχ, βλέπεις πῶς λένε ψέμματα καὶ κοροϊδεύουν τὴν μεγαλειότητά σου; Ἀφοῦ τίς δικές τους μπουκιές ἀπὸ τίς ξένες δὲν μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν πῶς ξέρουν τί κάνει ὁ Θεός;»

Τότε ὁ Σουλτάνος τοὺς μὲν Δερβίσηδες ἐτιμώρησεν τοὺς δὲ χριστιανούς ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τὰς τιμωρίας καὶ ἀπέστειλεν δῶρα βασιλικά πρὸς τὸν Πατριάρχην.

Αὐτὴν τὴν ἱστορίαν ἐνεθυμήθημεν ὅταν ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς περιφήμου ἐγκυκλίου τῶν περὶ τοὺς πρώην Φθιώτιδος Καλλινίκου καὶ πρώην Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου («Ὁρθ. Πατερικόν Σαλ/σμα» ἄ.φ. 20). Βεβαίως ἡ

γραμμὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ.κ. Χρυσόστομος, εἶναι γενικῶς νὰ μὴ ἀσχολούμεθα μέ «τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας» τῶν ἀτόμων αὐτῶν. Ὑπάρχουν ὅμως περιπτώσεις εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ δίδεται ἡ πρέπουσα ἀπάντησις ὥστε νὰ μὴ δημιουργοῦνται ἐσφαλμένοι ἐντυπώσεις.

Γράφουν, λοιπόν, τὰ ἄτομα αὐτὰ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἀπευθυνομένην πρὸς τοὺς ἐναπομείναντας ὁπαδούς των σχετικῶς μέ τό ἄφρον πραξικόπημά των τὸν Ἰούλιον τοῦ 1995: «Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ πρᾶξις ἡμῶν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1995 δὲν ἦτο ἡ πλέον ἐνδεδειγμένη...». Ἐάν ἡ ὁμολογία των αὐτὴ ἔμενεν μέχρις ἐδῶ, θὰ ἠμποροῦσε νὰ θεωρηθῇ ὡς μία καλὴ ἀρχὴ μετανοίας. Πλὴν ὅμως ἡ συνέχεια τῶν λόγων των εἶναι ἀπογοητευτικὴ. Γράφουν λοιπόν «...πλὴν διὰ τό ἀνεύθυνον τῆς γνώμης ὁ ἅγιος Θεός - καθὼς τὰ πράγματα θέλουν ἀποδείξει - οὔτε ἐμέτρησεν οὔτε ἐπέγραψεν τὴν “ἁμαρτίαν” ἡμῶν»!!!

α) Ποία ἦτο ἡ «πρᾶξις» αὐτῶν; Τό σχίσμα. Καὶ οὐχὶ ἀπλῶς σχίσμα, ἀλλὰ ἵδρυσαν νέαν «Σύνοδον», χειροτονήσαντες μάλιστα «ἐπισκόπους» καθηρημένοι ὄντες. Εἶναι μικρὸν πράγμα αὐτό; Ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει σχετικῶς:

«Οὐδὲν οὕτω παροργίζει τὸν Θεόν, ὡς τὴν Ἐκκλησίαν διαιρεθῆναι» (P.G. 62, 85).

«Πάντων ὀλεθριώτερον τό διασπᾶσθαι τὴν Ἐκκλησίαν» (P.G. 61)

«Τοῦ εἰς αἵρεσιν ἐμπεσεῖν τό τὴν Ἐκκλησίαν σχίσαι οὐκ ἑλαττόν ἐστι κακόν» (P.G. 62, 87)

«Οὐδέ αἷμα μαρτυρίου ταύτην δύνασθαι ἐξαλείφειν τὴν ἁμαρτίαν» (P.G. 62, 85).

β) Ἐπικαλοῦνται οἱ πραξικοπηματῖαι «τό ἀνεύθυνον τῆς γνώμης» των! Οἱ καϋμένοι! Ὁ... ὄφεις τοὺς ἠπάτησεν. Μικρά παιδάκια ἦσαν καὶ δὲν ἐγνώριζον τί ἔπραττον; Πλὴν, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία τοὺς εἶχε κάμει Ἐπισκόπους διὰ νὰ εἶναι ὑπεύθυνοι!

γ) Τό πλέον έξωφρενικόν εἶναι ὅτι προεξόφλησαν τήν κρίσιν τοῦ Θεοῦ διά τό ἀποτρόπαιον ἔγκλημά των, τό ὁποῖον οὔτε αἷμα μαρτυρίου δέν ἀποπλύνει, καί τολμοῦν, οἱ ὄντως ἀθεόφοβοι, νά διακηρύττουν ὅτι «ὁ ἅγιος Θεός - καθώς τά πράγματα θέλουν ἀποδείξει - οὔτε ἐμέτρησεν οὔτε ἐπέγραψε τήν «ἁμαρτίαν» των!! Διέγνωσαν, ὅπως οἱ... Δερβίσηδες τῆς προαναφερθεῖσης ἱστορίας, τάς βουλάς τοῦ Ὑψίστου! Καί διά ποίου τρόπου; Ἀπό τήν ἐν τῷ μέλλοντι ἔκβασιν τῶν πραγμάτων, τήν ὁποίαν προφανῶς καί ταύτην προεγνώρισαν! Ἀπέκτησαν καί προφητικές ἱκανότητας!! Διατί δέν ἄφηναν πρῶτα νά ἀποδείξουν τά πράγματα ὅτι ὁ Θεός δέν ἐμέτρησεν τήν ἁμαρτίαν αὐτῶν καί μετὰ νά μᾶς τό ἀνακοινώσουν; Ἐπιτέλους, τόσον πολύ ὑποτιμοῦν τήν νοημοσύνην τῶν ὁπαδῶν των; Εὐτυχῶς πού δέν ἰσχυρίσθησαν ὅτι ὁ Θεός θά τοὺς ἀνταμείψῃ μέ τόν ἁμαράντινον τῆς δόξης στέφανον διά τήν ἁμαρτίαν των ταύτην.

Μένει κανεῖς ἄναυδος ἀπό τό θράσος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἤδη ἀπό τήν ἀρχήν τῆς ἐγκυκλίου των μέ ὕψος πανηγυρικόν καί πομπῶδες διαλαλοῦν τά καμώματά των λέγοντες:

«Εὐφρόσυνον γεγονός διά τῆς παρουσίας ἐγκυκλίου ἀναγγέλλομεν Ὑμῖν. “Καί ἔσθη Φινεές καί ἐξιλάσατο καί ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. Καί ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεάν καί γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος” ...Ὡσαύτως ὁ ζηλωτής Ἡλίας κατέσφαξεν εἰς τόν χεῖμαρρον Κισσῶν τοὺς 450 ψευδοπροφήτας ἱερεῖς, τοὺς προσκυνοῦντας τά εἰδῶλα καί διαστρέφοντας τόν λαόν, ἀλλ’ ἡ Ἐκκλησία ψάλλει: “Ἐν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφριος ἀρθεῖς εἰς χώραν φωτοειδῇ μετετέθης ὧ θεοβίτα Ἡλιοῦ... καί τά ἐξῆς”». Ἀκολουθῶς παραλληλίζουσιν τά ἰδικά των καμώματα μέ τάς πράξεις τῶν ἀνωτέρω δύο Δικαίων! Δηλαδή δι’ ἄλλων λόγων:

Εὐφρόσυνον γεγονός ἀναγγέλουσιν εἰς τόν λαόν. Ὅπως ὁ Θεός ἔνα φόνον τόν ὁποῖον ἔκαμε ὁ Φινεές, ὁ Θεός ὄχι μόνον δέν τόν ἐτιμώρησεν ἀλλά τόν ἐδικαίωσεν, ὅπως ἐδικαίωσε καί τόν προφήτην Ἡλίαν ὁ ὁποῖος ἔσφαξε 450 ἱερεῖς τοῦ Βάαλ (ἀλλά καί τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης), οὕτως ἐδικαίωσεν καί τοὺς πραξικοπηματίας τοῦ 1995!! Δέν ἀπομένει, λοιπόν, παρά νά τοὺς στήσωμεν ἀνδριάντας καί νά

καταθέτωμεν πρός τιμήν των καθ’ ἡμέραν ἀπ’ ἔν δάφνινον στεφάνι ὡς ἥρωας!

Ἀλλά ὅταν μίαν ἐπονεϊδιστον πρᾶξιν, ὅπως ἡ ἀπόσχις ἀπό τήν Ἐκκλησίαν, οἱ ὑπαίτιοι τήν ἀναγγέλλουσιν ὡς «εὐφρόσυνον γεγονός», τότε πλέον διαπιστώνει κανεῖς ὅτι ἔφθασαν εἰς τό ἄκρον ἄωτον τῆς πωρώσεως καί τῆς ἀμετανοησίας.

Ὅταν δέ συγκρίνουν τά ἀσύγκριτα τότε καταργοῦν καί αὐτήν τήν λογικὴν των. Διότι ποία ἡ σχέσις μίας θεομισήτου πράξεως ὅπως τό σχίσμα, μέ τόν φόνον τοῦ Φινεές καί τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ;

Τί ἔπραξε ὁ Φινεές; Παρήκουσεν τήν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ἢ ὑπήκουσεν; Ὑπήκουσεν, διότι ὁ εἰπὼν διά τοῦ προφήτου Μωϋσέως «οὐ φονεύσεις», διέταξεν ὁμοίως νά φονεύωνται ὅσοι ἔνοχοι ἀρχηγοὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔλαβον μέρος εἰς τάς τελετάς τοῦ Θεοῦ τῶν εἰδωλολατρῶν Βεελφεγῶρ πορνεύοντες μέ τάς γυναῖκας των.

Ταύτην τήν θείαν ἐντολήν, περί θανατώσεως τῶν εἰδωλολατρῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἐφήρμοσεν ὁ Φινεές θανατώνων τόν Ζαμβρί, ἀρχηγόν τῆς φυλῆς Συμεών, τήν στιγμὴν καθ’ ἣν ἐπόρνευε μετὰ γυναικὸς εἰδωλολάτριδος Μαδιανιτίσσης.

Ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Φινεές ἦτο εὐάρεστος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διότι ὅ,τι διατάζει ὁ Θεός εἶναι ἅγιον ἀκόμη καί ὁ φόνος διά τοῦτο κατέπαυσεν ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἡ παρακοή αὐτῇ τῶν Ἰσραηλιτῶν κόστισεν 24.000 φόνους!

Ὅμοιως καί ὁ προφήτης Ἡλίας, κατέσφαξεν τοὺς ἱερεῖς τοῦ Βάαλ (καί τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης) ἐφαρμόζων τήν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ διά Μωϋσέως νά φονεύηται οἰοσδήποτε Ἰσραηλίτης προσπαθῇ νά παρασύρῃ τοὺς ἀδελφούς του εἰς τήν εἰδωλολατρείαν (βλ. Δευτερονόμιον ΙΓ’, 6-15) ἀκόμη καί ἐάν ἐπρόκειτο διά τοὺς κατοίκους μιᾶς ὁλοκλήρου πόλεως!

Ποία, λοιπόν, εἶναι ἡ σχέσις τῆς πράξεως τῶν Καλλινίκου Χανιώτη - Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ μέ τάς πράξεις τῶν Δικαίων Ἡλιοῦ καί Φινεές;

Ἰσχυρίζονται ὅτι προέβησαν εἰς τό σχίσμα διότι: «προέβημεν εἰς τήν ἀποκήρυξιν τοῦ τε Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν συνακολουθούντων αὐτῷ συνεπισκόπων ἡμῶν, ἐκ δεδικαιολογημένης ἀγανακτήσεως, ἕνεκα ἀμέσων προηγη-

θεισῶν ἀτόπων πράξεων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῶν περί αὐτόν καθώς καί προγενεστέρων, προσυνοδικῶν καί μετασυνοδικῶν συναλλαγῶν ἐξ ὧν αἱ πανθομολογούμεναι κακοδιοικητικά συνδικαί πράξεις καί ἀποφάσεις». Φυσικά δέν μᾶς ἀναφέρουν τάς ἀτόπους πράξεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, οὐδέ τάς «προηγηθεῖσας», «προγενεστέρας», «προσυνοδικάς» καί... «μετασυνοδικάς» συναλλαγάς.

Ἐάν εἶχον στοιχεῖα εἰς βάρος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ ἄλλων Ἀρχιερέων, ὧφειλον οἱ Πραξικοπηματίαι αὐτοί νά κάμουν ἐγγράφους καταγγελίας εἰς βάρος των καί ὅχι νά διαιροῦν τήν Ἐκκλησίαν δι' ἀνοήτους λόγους. Δέν γνωρίζομεν λοιπόν τί ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπικαλοῦνται, γνωρίζομεν ὅμως τό ἐπαίσχυντον κείμενον τῆς ἀποκηρύξεώς των τό ὁποῖον ἀνέφερε:

«17ην Ἰουλίου 1995. Κατόπιν τῶν ἁλλεπαλήλων παρασυνοδικῶν δραστηριοτήτων, ἀρνήσεώς σας νά συμμετάσχει εἰς τήν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Εὐθυμίου εἰδήμων κανονολόγος καθηγητής διορθοδόξου κύρους πρὸς ἀποφυγὴν ὑπερβάσεων τοῦ ἐγχειρήματος κατασπλώσεως τιμίων Ἱεραρχῶν καί προωθήσεως τακτικῆς ἐκτοπισμοῦ ἀγωνιστῶν Ἱεραρχῶν δίκην μακαριστοῦ ἐπισκόπου Καλλίστου καί ὑφαρπαγῆς τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως ὑπὸ πραξικοπηματιῶν τριῶν Ἀρχιερέων τῶν καί στενῶν συνεργατῶν σας τῆς σκοπίμου ἐπαναφορᾶς τοῦ Συνοδικῶς ἐπιληφθέντος θέματος τῶν Ἱεροσολύμων ὡς καί τῆς ἐπανεντάξεως τοῦ Ἀστορίας τοῦ τήν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν ἀπολέσαντος εἰς τήν χορείαν τῶν Συνοδικῶν ἀρχιερέων ἡχθημεν εἰς τήν ἀπόφασιν συνωδᾶ τῶν θείων καί ἱερῶν κανόνων τῶν καταφῶρως παραβιασθέντων ὑφ' ὑμῶν καί τῶν δολίως κινουμένων συνεργατῶν

σας νά διακόψωμεν οἰανδήποτε κοινωνίαν μεθ' ὑμῶν τε καί αὐτῶν μὴ ἀναγνωρίζοντες ὑμῖν τό δικαίωμα τοῦ προεδρεύειν τοῦ λοιποῦ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τῆς ἐδρευούσης εἰς τήν Κάνιγγος 32».

Εἶναι ἐμφανές, λοιπόν, ὅτι οἱ πραξικοπηματίαι τοῦ 1995, παρὰ τάς δικαιολογίας τάς ὁποίας ἐκ τῶν ὑστέρων ἐφευρίσκουν, ἡ πραγματικότης εἶναι μία: ὁ τότε Ἐπίσκοπος Φθιώτιδος Καλλίνικος Χανιώτης μέ τόν τότε Ἐπίσκοπον Θεσσαλονίκης Εὐθύμιον Ὁρφανόν ἔκαμαν τό σχίσμα των διὰ νά ἀποφύγῃ ὁ τελευταῖος τό Συνοδικόν Δικαστήριον δι' ἀκατανομάστους πράξεις.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ συντάκται τῆς ἐγκυκλίου ἀναφέρουν ὅτι ἔστειλαν τρεῖς «διαλλακτικές» ἐπιστολάς πρὸς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας κ. Χρυσόστομον δι' «ἔνωσιν» ἀλλ' ἀπερρίφθησαν. Φυσικόν ἦτο νά ἀπορριφθοῦν, ὅπως θ' ἀπορριφθοῦν, προφανῶς, καί εἰς τό μέλλον ἂν ὑπάρξουν παρόμοιοι διότι:

α) Δέν ἐστάλησαν ὡς προσωπικάι των ἐπιστολαί ἀλλ' ἐκ μέρους τῆς «Συνόδου» των. Αὐτό ἔλλειπεν ν' ἀναγνωρίσωμεν τήν ψευδοσύνοδον αὐτήν. Ἀλλοίμονον ἂν ὁσάκις καθαιρεῖται κάποιος κληρικός νά ἰδρῇ μίαν «Σύνοδον» καί νά ἀπαιτῇ ἔνωσιν.

β) Ἀκόμη καί ἂν ἦσαν προσωπικάι ἐπιστολαί των θά εἶχον νόημα μόνον ἔάν ὑπῆρχεν ἐκ μέρους των εἰλικρινῆς μετάνοια καί πραγματική ἀναγνώρισις τῶν σφαλμάτων των.

Δυστυχῶς, ἀντ' αὐτοῦ βλέπομεν αὐτοὺς νά καυχῶνται καί νά ζητοῦν ἐπιβράβευσιν τῶν κατωρθωμάτων των. Καί πράγματι θά ἄξιζαν μίαν τιμητικὴν διάκρισιν οἱ συντάκται τῆς περιφήμου ταύτης ἐγκυκλίου, ἔάν, βεβαίως, ὑπῆρχε τοιαύτη: θά ἔπρεπε νά ἀπονεμηθῇ πρὸς αὐτοὺς ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τῆς ...Καλάμου, «...ὡς τήν κάλαμον ἱπεύσαντας»!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πανήγυρις Ἁγίου Μηνᾶ Ἀμφιάλης

Εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Ἀμφιάλης συνειστέλλουσιν οἱ Ἀρχιερεῖς Χίου κ. Στέφανος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, καὶ Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Ἡ φωτογραφία ἀπὸ τὴν λιτάνευσιν τῆς ἱερᾶς εἰκόνης μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας.

Πανήγυρις Ἁγίου Φιλίππου Καμινίων

Ἐκ τῆς πανηγύρεως τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Φιλίππου Καμινίων (14 Νοεμβρίου), ὅπου διακρίνεται ὁ ἐπιχώριος Ἐπίσκοπος κ. Γερόντιος ἐν μέσῳ τῶν ἱερέων.

Πανήγυρις Ἀγίας Αἰκατερίνης Πατησίων

Ἡ φωτογραφία ἐκ τῆς ἀρτοκλασίας τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Αἰκατερίνης Πατησίων (25 Νοεμβρίου ἐσπέρας).

Διακρίνονται οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος καί Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Πανήγυρις Ἀγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν

Τό Σάββατον 5 Δεκεμβρίου ἐσπέρας μετ' ἰδιαιτέρας λαμπρότητος ἐωρτάσθη ἡ πανήγυρις τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς Ἀγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Χρυσόστομου, τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου κ. Χρυσόστομου, τοῦ Πειραιῶς κ. Γεροντίου καί τοῦ Μαρθάνος κ. Φωτίου.

Παρευρέθησαν ὁ Βουλευτής κ. Φωτιάδης, ἡ Ἀντινομάρχης κα Σοφία Ράπτη καί ὁ Δήμαρχος κ. Παπανίκας.

Πρός γνῶσιν...

Δημοσιεύομεν ἐπιστολήν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν «ἐφησυχάζοντα» εἰς Παιανίαν Μητροπολίτην κ. Ἀκάκιον, τὴν ὁποίαν ἀναγνώσας ἐπέστρεψεν ὡς «ἀπαράδεκτον». Διατί ἄραγε; Μήπως θεωρεῖ ἐαυτὸν ἡδικομένον ἢ συκοφαντηθέντα;

Ἀθῆναι 20-11-1999

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γ.Ο.Χ.

κ. ΑΚΑΚΙΟΝ

Ἱερὰν Μονὴν Ἀγ. Νικολάου
Εἰς ΠΑΙΑΝΙΑΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Σεβασμιώτατε

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 19ης τρέχοντος μηνὸς καὶ ἔτους μετὰ θλίψεως πολλῆς ἤκουσε ὅτι ἐδέχθητε εἰς κοινωνίαν ἐκκλησιαστικὴν δύο πρῶην ἡμετέρους κληρικούς, τὸν τέως ἱερομόναχον καὶ νῦν μοναχόν Φιλάρετον Μπάσσετ, καὶ τὸν τέως πρεσβύτερον καὶ ἤδη λαϊκὸν Περίανδρον Ἀθανασάκον. Γνωρίζομεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκάνατε ἀγῶνας διὰ τὴν κάθαρσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐξ ἀναξίων κληρικῶν, δι' ὃ λυπεῖται ὅταν τώρα χρησιμοποιεῖσθε ὑπ' αὐτῶν ὡς δοχεῖον τῶν ἀπορριμάτων μας, γεγονός τὸ ὁποῖον δέν δύναται νὰ σᾶς περιποιῇ ἰδιαιτέραν τιμὴν ὅταν περιβάλεσθε ἀπὸ καθηρημένους ρασοφόρους πρὸς σκανδαλισμὸν τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ἱερά Σύνοδος αἰσθάνεται ὑποχρεωμένη νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὴν Σεβασμιότητά Σας τὸ πρὸς αὐτὴν ἀπὸ 9-1-1982 ὑμέτερον ἔγγραφο, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξύ ἄλλων ὑπέσχεσθε ταῦτα:

«Δέν ἐπιθυμῶ νὰ ἀπέλθω τοῦ ματαίου τούτου βίου, διακείμενος ἐχθρικῶς πρὸς πάντας ὑμᾶς. Τὸ ἄστρον τῆς ζωῆς μου βαίνει πρὸς τὴν δύσιν του καὶ ἡ ψυχὴ μου νοσταλγεῖ τὴν μεθ' ἀπάντων Ὑμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγάπην. Κατόπιν τούτου ἀφοῦ πρῶτον μνησθεῖτε τῆς τελευταίας παραγράφου τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἐπιστολῆς μου, καθ' ἣν ἐπιθυμῶ ὅπως τοῦ λοιποῦ παραμείνω ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μονῇ, ἐν συνεχείᾳ ζητήσω παρὰ πάντων συγχώρησιν εἰς ὅ,τι ὡς ἄνθρωπος ἔπταισα, καθὼς ἐπίσης καγὼ δίδω εἰς πάντας τὴν ἀπὸ καρδίας συγχώρησιν».

Κατόπιν τούτων, καλοῦμεν Ὑμᾶς φιλαδέλφως ὅπως τιμήσῃτε τὴν ὑπογραφήν Σας εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφόν Σας καὶ ἀποπέμψῃτε τὰ ἀνωτέρω καθηρημένα ἄτομα, ἀπέχοντες πάσης μετ'

αὐτῶν κοινωνίας, ἄλλως ἢ Ἱερά Σύνοδος θὰ εὔρεθῇ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν ἐφαρμόζουσα τοὺς Ἱερούς Κανόνας νὰ λάβῃ τὰ ὑπ' αὐτῶν προβλεπόμενα μέτρα.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν
μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

«Ἡ Ἀγωνία ἐν τῷ κήπῳ Γεθσημανῇ»

Ἡ ἐπανεκδοσις τοῦ γνωστοῦ εἰς ὅλους τοὺς Γ.Ο.Χ. αὐτοῦ βιβλίου τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ Καθηγητοῦ-Θεολόγου κ. Σταύρου Καραμήτσου μᾶς χαροποιεῖ ἰδιαιτέρως. Πρόκειται διὰ μίαν ἐπιμελημένην ἔκδοσιν, μέ καλαισθητὸν ἐμφάνισιν καὶ μέ ἐκτενὴ εἰσαγωγήν τοῦ ἄλλου ἀξίου στελέχους τῆς Ἐκκλησίας μας π. Νικολάου Δημαρᾶ, Διδάκτορος τῆς Νομικῆς.

Τὸ πλούσιον φωτογραφικὸν ὑλικὸν καὶ τὰ μικρά κεφάλαια καθιστοῦν τὴν ἀνάγνωσιν εὐχάριστον καὶ ξεκούραστον.

Πρόκειται δι' ἐν ἄριστον δῶρον πρὸς τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς μας εἰς τοὺς ὁποίους θέλομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν τὴν ἡρωϊκὴν πορείαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διωγμῶν. Πρόκειται διὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων - ἰδίως τῶν νεωτέρων - ἀγνοεῖ.

Τὸ βιβλίον τιμᾶται 5.000 δρχ. καὶ διατίθεται ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. ὅπως καὶ τὰ ἄλλα δύο ἔργα τοῦ ἰδίου Συγγραφέως:

«Ὁ Σύγχρονος Ὁμολογητὴς τῆς Ὁρθοδόξιας» (Τιμᾶται δρχ. 2.000)

«Αἱ χειροτονίαι τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπὸ κανονικῆς ἀπόψεως» (Τιμᾶται δρχ. 1.500)

Πληροφορίαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἱ. Συνόδου, Σατωβριάνδου 31, 104 31 Ἀθῆναι, τηλ. 52.45.137.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

«ΑΜΠΕΛΟΣ»

Καλαίσθητον εἰς ἐμφάνισιν καὶ πλούσιον εἰς ὕλην ἐπανεκκυκλοφόρησε τό περιοδικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος «**Η ΑΜΠΕΛΟΣ**» τό ὁποῖον εἶχεν ἐκδόσει πρό πολλῶν ἐτῶν ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Γερόντιος ὁ Β΄ ὁ ὁποῖος εἶναι ἄξιος πολλῶν συγχαρητηρίων διὰ τὴν ὠραίαν αὐτοῦ πρωτοβουλίαν ἢ ὁποία τιμᾷ τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Ἡ Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας συγχαίρει τόν νέον Ποιμενάρχη τῆς Πειραικῆς Ἐκκλησίας κ. Γερόντιον τόν Β΄ καὶ εὖχεται τό νέον περιοδικόν τό ὁποῖον προστίθεται εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ὁρθοδοξίας νά ἀποτελέσῃ φάρον τηλαυγὴ ὥστε νά φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἀναζητεῖ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του νά εὐρίσκεται πάντοτε ἐντός τοῦ εὐδίου λιμένος τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποία εἶναι ἡ μόνη ἀσφαλὴς ὁδὸς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ πάλιν συγχαίρωμεν.

Ψευδοϊερεὺς ἔμπορος ναρκωτικῶν

Ὁ προσφάτως συλληφθεὶς ἀπὸ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ψευδοϊερεὺς Ἰωσήφ-Ἰωάννης Σαρρῆς ὡς ἔμπορος ναρκωτικῶν δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μέ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.. «Ἐχειροτονήθη» ὑπὸ τοῦ ψευδοεπισκόπου Αὐξεντίου Μαρίνη ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν ψευδοσύνοδον τοῦ κ. Μαξίμου Βαλιανάτου, ἐνὸς καθηρημένου Ἐπισκόπου.

Δυστυχῶς, ἐφ' ὅσον ἡ Ἱ. Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. δὲν δύναται νά ἐφαρμόσῃ τὰς οἰασδήποτε καταδικαστικὰς ἀποφάσεις της, οἱ καταδικασμένοι πρῶην κληρικοὶ ἐξακολουθοῦν νά περιφέρονται ὡς «παλαιοημερολογῖται» σπιλώνοντες ἀδίκως τὴν Ἐκκλησίαν μας μέ τὰς πράξεις των.

Ἐκ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος ἐξεδόθησαν δελτία τύπου σχετικῶς μέ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀνωτέρω ψευδοκληρικοῦ, ἐνῶ ὁ ἐπιχώριος Ἐπίσκοπος κ. Γερόντιος προέβη εἰς δηλώσεις πρὸς τὰ Μ.Μ.Ε. διὰ τό ζήτημα τοῦτο.

Ὁ λαός μας πρέπει νά προσέχῃ ἰδιαίτερος ἀπὸ τοιοῦτους ψευδοκληρικούς.

Βικεντίου Διάδοχος

Οἱ περί τόν Μοναχόν π. Καλλίνικον Χανιώτην εἰς τό δημοσιογραφικόν του ὄργανον «Ὁρθ. Πατερ. Σαλ/σμα» (ἀ.φ. 20 Ἰουλ.-Αὐγ. 99) ἀφοῦ ὁμολογοῦν ὅτι ὅλως ἀναιτίως προεκάλεσαν σχίσμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ διότι «ἡ πρᾶξις των» δὲν ἦτο ἡ πλέον ἐνδεδειγμένη, πλήν διὰ τό ἀνεύθυνον τῆς γνώμης (των) ὁ ἅγιος Θεός ...οὔτε ἐμέτρησεν, οὔτε ἐπέγραψεν τὴν «ἀμαρτίαν» αὐτῶν (βλέπε σελίδα 8), παραδέχονται ἐπίσης ὅτι «τό πλεῖστον μέρος τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀκολουθεῖ τὴν Κανονικὴν Ἱεραρχίαν.

Πέραν αὐτῶν τῶν δύο ἀληθειῶν τὰς ὁποίας ἡ «Σύνοδος» τῶν ἀνευθύνων (κατὰ τὴν ἰδίαν τὴν ὁμολογίαν των) ὁμολογεῖ, παρουσιάζει ψευδομένη ἀσυστόλως τόν ἐσχάτως ...ἐντοιχισθέντα εἰς αὐτοὺς π. Νήφωνα Ἀναστασόπουλον, ὡς δῆθεν διάδοχον τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κυροῦ Γεροντίου Α΄. Διὰ νά τονώσωμεν τὴν περιέργως ἐξασθενήσαν μνήμην των τούτων παραπέμπομεν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» (ἀ.φ. 873) ὅπου οἱ ἴδιοι ἐδημοσίευσαν τό χρονικόν τῆς «ἐκλογῆς» καὶ «ἐνθρονίσεως» ὡς «Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος» τοῦ πρῶην Ἐπισκόπου (καὶ πρῶην Γ.Ο.Χ.!) κ. Βικεντίου Μαλαματένιου. Αὐτοὶ ἀκριβῶς οἱ ἴδιοι «ἐξέλεξαν» καὶ «ἐνέθρονισαν» τόν π. Νήφωνα Ἀναστασόπουλον. Ἄρα λοιπόν ὁ Νήφων Ἀναστασόπουλος εἶναι διάδοχος τοῦ Βικεντίου Μαλαματένιου. Διατί ἐντρέπονται νά τό ὁμολογήσουν;

Ψήφω κλήρου καὶ λαοῦ

Διὰ τό ζήτημα τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν Ἐπισκόπων ἔχουν γραφεῖ πολλά καὶ ἔχει γίνῃ ἀντικείμενον πολλῶν συζητήσεων. Κατὰ τό ἰσχὺν σύστημα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. τούς Ἐπισκόπους ἐκλέγει ἡ Ἱ. Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων. Βεβαίως μετὰ τόν θάνατον τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου εὐρέθη ἡ Ἐκκλησία μας ἄνευ Ἐπισκόπων. Τότε κληρικολαϊκόν συνέδριον ἐξέλεξεν τούς Ἀρχιμανδρίτας Ἀκάκιον Παππᾶν, Χρυσόστομον Κιούσην (νῦν Ἀρχιεπίσκοπον) καὶ Χρυσόστομον Νασλίμην ὡς ὑποψηφίους δι' Ἀρχιερωσύνην. Τοῦτο τό περιστατικόν δὲν ἀπο-

τελεί κανόναν ὥστε νά τό ἔχωμεν ὡς πρότυπον διότι ἐπρόκειτο διά μίαν ἔκρυθμον περίπτωσιν. Ἐάν προσδώσωμεν κοινοβουλευτικόν χαρακτήρα εἰς τήν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας πολλά ἄτοπα ἐπακολουθοῦν. Κοινοβουλευτικόν (ἤ μάλλον εἰπεῖν ...κυνοβουλευτικόν) σύστημα διοικήσεως ἔχει ἡ Ἀγγλικανική Ψευδοεκκλησία. Ἡ σύνοδος τῆς εἶναι ἕν εἶδος κοινοβουλίου ὅπου ἀντί διά λόρδους ἔχει ὡς μέλη Ἐπισκόπους. Οἱ ὑποψήφιοι κατέρχονται εἰς ἐκλογάς ὅπως οἱ πολιτικοί. Τάς τελευταίας ἐκλογάς ἐκέρδισεν τό κόμμα τό ὁποῖον εἶχε ταχθεῖ ὑπέρ τῆς χειροτονίας γυναικῶν. Εὐθύς ὡς ἀνέλαβε καθήκοντα ὁ νέος «Ἀρχιεπίσκοπος» ἐφήρμοσεν τάς προεκλογικάς του ὑποσχέσεις καί ἤρχισεν νά χειροτονεῖ... πα-
ιαδίνας καί δεσποτίνας.

Καί εἰς τήν νεοημερολογιτικήν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου οἱ Ἐπίσκοποι ἐκλέγονται διά ψηφοφορίας κληρικολαϊκῶν ἐκλεκτόρων, οἱ ὅποιοι ἐκλέγονται ἐκ τοῦ λαοῦ. Οἱ Ἀρχιμανδρίται διεκδικοῦν τήν ψῆφον τοῦ λαοῦ διά προεκλογικῆς ἐκστρατείας, σχηματίζουν ὁμάδας ὑποστηρίξεως (κόμματα) ἐκτυπώνουν φυλλάδια καί ἀφίσσες καί δίδουν ὑποσχέσεις διά νά ἀποσπάσουν τήν ψῆφον τοῦ λαοῦ. Ἀλλοίμονον ἂν ἀντιγράψωμεν τοιαῦτα συστήματα καί δέν πιστεύομεν νά ὑπάρχουν εἰς τάς τάξεις μας ὁπαδοί παρομοίων συστημάτων.

Ἀνακριβές δημοσίευμα

Εἰς τό περιοδικόν «Ἀποστολική καί Πατερική Φωνή» (ἀρ. τ. 43, σελ. 8) ἀναφέρεται ἀνακριβῶς ὅτι ὁ κ. Ν. Σωτηρόπουλος, ὁμιλῶν εἰς τό Πανελλήνιον Συνέδριον τῶν θεολόγων τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου παραλλήλῃσε τόν ἄδικον ἀφορισμόν του ὑπό τοῦ «Πατριάρχου» κ. Βαρθολομαίου μέ τήν καθαίρεσιν τοῦ πρώην ἐπισκόπου Δωδ/σου τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Καλλινίκου. Κατά τό ἀνωτέρω δημοσίευμα οἱ νεοημερολογίται θεολόγοι φέρονται ὡσάν νά λαμβάνουν θέσιν καί νά ὑποστηρίζουν ψηφίσματα ὑπέρ τῶν ἀπόψεων τοῦ ἐν λόγῳ ἐντύπου (σχετικῶς μέ τό ἀπροϋπόθετον τῆς ἐνανθρωπήσεως) καί νά ἐπισυνάπτουν τό περί οὗ ὁ λόγος περιοδικόν εἰς τά πρακτικά τοῦ Συνεδρίου των!

Ἀπαντῶν ὁ κ. Νικόλαος Σωτηρόπουλος εἰς τήν ἀπό 17-12-99 ἐπιστολήν μας ἐάν τά ἀνωτέρω ἀληθεύουν, μᾶς ἀπήντησεν ὅτι δέν ἀληθεύουν καί τυγχάνουν ἀνακριβῆ. Ὁ κ. Ν. Σωτηρό-

πουλος ἀνεφέρθη μέν εἰς τόν ἄδικον ἀφορισμόν του, οὐδένα ὅμως τοιοῦτον παραλληλισμόν ἔκαμε, οὔτε τό Συνέδριον ἡσυχολήθη καθόλου μέ τό ζήτημα τοῦ ἀπροϋποθέτου ἢ μή τῆς ἐνανθρωπήσεως, οὐδέ ἀνεφέρθη τό ὄνομα τοῦ κ. Καλλινίκου, ἢ τοῦ ἀνωτέρω ἐντύπου εἰς τάς συζητήσεις τοῦ Συνεδρίου.

Μετά τήν ἀνωτέρω διάψευσιν ἐφίστῳμεν τήν προσοχήν τῶν συντακτῶν τοῦ ἐντύπου τούτου εἰς τήν δημοσίευσιν ἀνακριβῶν εἰδήσεων αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπό ἀνεξακριβώτους πηγάς, διότι ἐκτίθεται **ἔτι περισσότερο** ἢ ἀξιοπιστία των.

«Δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν»

Εἰς τό προαναφερθέν ἐντυπον κατηγοροῦνται ἐπίσης οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Κανονικῆς Ἱ. Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. ὡς αἰρετικοί διότι δῆθεν δέν πιστεύουν τό ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως εἰς τό ὁποῖον ἀναφέρεται ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐνηνθρώπησεν «δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν»! Λυπούμεθα διά τήν ἐντύπωσιν τήν ὁποίαν ἐσχημάτισεν ὁ συντάκτης τοῦ ἐντύπου, καί ἴσως λόγοι ψυχολογικοί νά τόν ὥθησαν εἰς τό νά πράξῃ τοῦτο. Θά πρέπει ὅμως νά διευκρινίσωμεν τά ἑξῆς:

Τό ὅτι οἱ πρωτόπλαστοι ἔπεσαν καί ὁ Κύριός μας ἐνηνθρώπισεν χάριν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, οὐχί ἐκ τινός ἀνάγκης, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀφάτου ἀγαθότητος καί φιλανθρωπίας κινούμενος πρὸς σωτηρίαν τοῦ πεπτωκότος ἀνθρωπίνου γένους **εἶναι δόγμα πίστεως καί ἅπαντες τό ὁμολογοῦμεν ἀναντιρρήτως.**

Τό τί θά ἐγένετο εἰς τήν ὅλως ὑποθετικήν καί μηδέποτε ὑπάρξασαν περίπτωσιν τῆς μή πτώσεως τῶν πρωτοπλάστων, δέν ἀφορᾷ ἄμεσα τήν σωτηρίαν μας καί ἡ οἰαδήποτε ἀπάντησις εἰς τό ὑποθετικόν τοῦτο ἐρώτημα εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν **δέν ἀποτελεῖ δόγμα πίστεως.** Διότι τά δόγματα βασίζονται εἰς τά ἀληθινά γεγονότα καί εἶναι διά τοῦτο ἀναντίρρητοι ἀλήθειαι. Ἀπεναντίας αἱ ὁποῖαι ἀπαντήσεις εἰς ὑποθετικά ἐρωτήματα ὅπως: «Τί θά ἐγένετο ἐάν δέν ἡμάρτανον οἱ πρωτόπλαστοι», ἢ «Τί θά ἐγένετο ἐάν ἡμάρτανε μόνον ὁ Ἀδάμ καί οὐχί καί ἡ Εὔα», ἢ «Τί θά ἐγένετο ἐάν δέν παρέδιδε ὁ Ἰούδας τόν Κύριον» κ.λπ., δέν εἶναι δυνατόν ποτέ νά ἀποτελέσουν δόγματα πίστεως. Οὔτε ὅμως ἡμποροῦν νά χαρα-

κτηρισθούν καί αίρέσεις αἱ οἰαίδηποτε πατερικαί γνῶμαι ἀπαντοῦν εἰς τοιαῦτα ὑποθετικά ἐρωτήματα· διότι ἀπλούστατα δέν ἐπιδέχονται σύγκρισιν τά ἀνόμοια. Καί εἶναι ἀνόμοια ἡ ἀναντίρρητος πραγματικότης καί ἡ ὑπόθεσις.

Δέν ἦτο λοιπόν διατύπωσις δόγματος ἡ ἔκφρασις «καί ἐάν εἰσέτι δέν ἡμάρτανον οἱ πρωτόπλαστοι θά ἐννθρῶπιζεν ὁ Κύριος» (Περιοδ. «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», ἀ.τ. 17 σ. 1) ἀλλά μία γνώμη ἡ ὁποία ὅμως ἔχει ὡς βάσεις πατερικάς διδασκαλίας τῶν Ἀγ. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἀγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἀγ. Ἀνδρέου Κρήτης καί Ἀγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου. Ὁ τελευταῖος εἰς τό τελικόν συμπέρασμα τῆς «ἀπολογίας» του τήν ὁποίαν ἐπεσύναψεν εἰς τό «Συμβουλευτικόν Ἐγχειρίδιον» ἀναφέρει ἀνακεφαλαιῶντων τούς προηγουμένους Ἀγίους Πατέρας: «Ἐκ τῶν εἰρημένων λοιπόν τούτων δύναται νά συμπεράνη ὁ καθείς ὅτι ἀπαραιτήτως ἔπρεπε νά γίνη τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως κατὰ πρῶτον μέν καί κύριον καί καθ' αὐτό λόγον, διότι τό μυστήριον τοῦτο ἦτο προηγούμενον θέλημα τοῦ Κυρίου καθὼς εἶπομεν μετά τοῦ Θεσσαλονίκης Γρηγορίου, πρῶτιστον κινήτικόν αἴτιον ἔχον τήν ἄπειρον καί οὐσιώδη καί ὑπεράγαθον ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ· μᾶλλον δέ αὐτόν τόν ἐνδόξατον πυθμένα τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος, ὡς εἶπεν ὁ Θεοφόρος Μάξιμος· κατὰ δεύτερον δέ λόγον καί διότι ἦτο ἀναγκαῖον δι' ὅλα τά κτίσματα...» («Συμβ. Ἐγχειρίδιον», ἐκδόσεως Σ. Σχοινᾶ, σελ. 216).

Μέ ὁποιαδήποτε λοιπόν ἔννοϊαν τό ἔγραψεν ὁ Ἀγ. Νικόδημος μέ αὐτήν τό ἐννοοῦμεν καί ἡμεῖς. Τό ὅτι ὁ Θεός προεγνώρισεν τήν πτῶσιν ἀσφαλῶς τό δεχόμεθα καί ἡμεῖς καί ἄλλωστε τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τό ἴδιον τεῦχος τῆς «Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» (ὑπ. ἀριθμ. 17 σελ. 1).

Συνεπῶς ἡ κατηγορία τοῦ κ. Καλλινίκου, πρώην Δωδεκανήσου, ὅτι δῆθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος «δέν παραδέχεται ὅτι ὁ Χριστός ἦλθε διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν», λόγῳ τῆς ἀναφορᾶς της εἰς τό προηγούμενον θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἶναι διαστρέβλωσις τῆς πραγματικότητος.

Ἄν πράγματι ἀμφιβάλλει περί τούτου ἄς βεβαιωθεῖ τήν ἀλήθεια ἐκ τῆς ὁμολογίας τῶν Συνοδικῶν κατὰ τήν ἀπαγγελίαν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστewς, διότι «καρδία πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δέ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν».

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ
† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
† Ὁ Πειραιῶς ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀττικῆς ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

Συντάσσεται ὑπό Ἐπιτροπῆς

Ἐπιστολαί:
Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος Φώτιον
Ἱερά Μονή Ἀγίας Σκέπης
Ἅγιον Στέφανον Ἀττικῆς
145-65 ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ἑσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 1500
Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 50
Τιμή φύλλον δραχ. 100
Συνδρομές καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
εἰς τά γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΙ

Τήν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς
των καί ὄχι ἡ Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Μήνυμα Χριστουγέννων 1999 Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.....	1
2. Ἀνυποχώρητοι εἰς θέματα πίστεως	3
3. Ἡ τοῦ Ἀνδρούτσου αὐθεντία.....	7
4. «Τάς τοῦ Ὑψίστου βουλᾶς οἱ διαγνώντες...»	8
5. Ἀπό τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας.....	11
6. Πρός γνῶσιν	13
7. Σχολιάζοντες τήν Ἐπικαιρότητα.....	14